

Forskjel, som jeg troer burde fremhæves. Naar der nemlig tales om kongelige Embedsmænd, saa kunde man herunder hense på mange forskellige Embedsmænd, og, forsaavidt som man vil sige, at herved alene forstaaes de Embedsmænd, som ere forsynede med kongelig Bestalling, saa maa jeg bemærke, at dette Kriterium ikke er et saadant, der fornøstigtvis kan lægges til Grund, naar der tales om, hvilke Embedsmænd der skulle indskrænktes med Hensyn til Indtrædelse i Ægtekab, og med hvilke dette ikke skal være Tilfældet. Man savner netop en bestemt og velgrundet Regel for, hvilke Embedsmænd der skulle forsynes med kongelig Bestalling. Da kongelig Bestalling gives til visse Embedsmænd, og derimod ikke til andre, med Hensyn til hvilke det kunde være ligesaa hensigtsmæssigt at gjøre Indskrænkninger i deres Ret til at indgaae Ægtekab, saa kan jeg ikke stemme for, at et Lovforslag, der ikke gaaer ind paa, nærmere at bestemme og paa en bedre Grund at basere den Forskjel, der skal være imellem dem, for hvem Retten til Ægtekab indskrænktes, og dem, for hvem den ikke indskrænktes. Som en Følge af denne Mangel paa en almindelig og velgrundet Regel for, hvilke Embedsmænd der skulle have kongelig Bestalling, maa jeg ogsaa betragte det Tilfælde, at der ofte her i Thinget fremkomme Lovforslag om Pension til En eller Anden, som ikke efter Pensionstloven er berettiget dertil. Dette grunder sig paa, at de Regler, hvorefter der gives Pension, aldeles grunde sig paa dette Kriterium eller paa den kongelige Bestalling. Men, da der nu gives Anden, som af meget gode Grunde ogsaa kunne gjøre Fordring paa Pension, saa medfører denne Omstændighed, at saadanne Undtagelser ofte maae finde Sted.

B. Scholer: Det Hensyn, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) tog til Finanserne, troer jeg ikke er grundet i den danske Folkcharak-

ter; idetmindste har Folket ved sine frivillige Gaver i de forløbne Krigsaaar tilfulde vist, at det vil, at de, der voxe deres Liv for Fædrelandet, ikke skulle være bekymrede for deres Families Udkomme. Forøvrigt kunde der jo ogsaa ved Livsfor sikringsanstalten træffes Bestemmelse for, at Officereenser ikke skulle være udfatte for at lide Nød. Hvad Spørgsmaalet om Thingets Competence angaaer, som to Ministre idag have omtalt, skulde jeg maaskee være den Sidste til at yttre mig imod dem, da jeg har været den Æneste her i Thinget, som i to tidligere Sessjoner har tilladt sig at yttre Tvivl om Thingets Competence, nemlig i Anledning af Loven om Toldforholdet mellem Kongeriget og Slesvig, og især, da der blev forelagt et Lovforslag om Marinens Organisation. Men det har dog forhauset mig, at man nu, da der er Mulighed for Regjeringen at bringe det dertil, at der kunde komme en fælles Repræsentation istand, skal høre en saadan Indvending, og at der nu hos det Ministerium, som har ladet den bedste Leilighed til at fremskynde Ordningen af Forholdene, at fremskynde Hans Majestæts Hensigt at forbinde de under hans Scepter hørende Lande til et velordnet Hele, gaae tabt, reiser sig en saadan Synsmaade. Jeg har vel hørt, at den høitærede Finansminister flere Gange har gjentaget, at det snarest muligt skulde komme, at Ministeriet ønskede det, men det er, som om der var en Alp, der hvilede tungt paa Ministeriet, som om der var et Spøgelse, der hindrede Ministeriet i at virke, for at løse sin Opgave, eller som om Ministeriet ikke selv forstaaer, ikke har fattet at løse den Opgave, som det selv har stillet sig. Da vi nu aldeles ikke see Noget til Forslag om en fælles Repræsentation, saa kan jeg ikke undslaae mig for at stemme for dette Lovforslag, allermindst af Hensyn til Thingets Competence.